

Сърбия ще избере ново правителство до края на седмицата

Предложено ново правителство на Сърбия

* Предишното правителство бе правителство за стабилизиране на политическата и икономическата ситуация, докато новото ще бъде правителство за напредък, казва Александър Вучич.

След повече от 100 дни от изборите Александър Вучич ще внесе предложение за състава на новото Правителство на Сърбия. То ще има 19 министри, трима от които са без портфейл. Ивица Дачич, лидер на СПС, ще бъде първият вицепремиер, а сред заместник-председателите ще са и Небойша Стефанович, Зорана Михайлович и Расим Ляич.

Икономисти и бизнесмени посочват, че

промените не са драстични и се очаква, че новото правителство ще бъде на същия курс като предишното.

Заседанието на Скупщината ще започне на 09.08.2016 г. и се очаква до края на седмицата да бъде избрано новото държавно управление. Вучич пред депутатите ще представи програмата и целите на правителството, което може да продължи няколко часа.

Димитровград

Стр. 2

ЮЕНДИПИ одобри три проекта на общината

На граничните преходи „Градина“ и „Калотина“

Среща на министрите Стефанович и Бъчварова

* Тема на разговора бе съвместната борба на двете страни с мигрантската криза

Стр. 2

Успешно приключи VIII Международен фолклорен фестивал "Краище пее и танцува"

Босилеград бе фолклорна столица на Балканите

* Заедно да пазим езика, културата и бтрадициите на всеки един народ, да се радваме на различията и да се стремим към общочовешките ценности, които ни свързват, което е единственият път към по-добро бъдеще - бе посланието на фестивала.

Стр. 3

На граничните преходи „Градина“ и „Калотина“

Среща на министрите Стефанович и Бъчварова

* Тема на разговора бе съвместната борба на двете страни с мигрантската криза

В неделя на граничните преходи „Градина“ и „Калотина“ се срещнаха министърът на вътрешните работи на Сърбия Небойша Стефанович и колежката му, завеждаща същия ресор и едновременно зам.-премиер на Република България Румяна Бъчварова. Те се запознаха на място с работата на граничните подразделения, които охраняват съвместната граница.

Основната тема на разговора им бе защитата на съвместната граница от нелегалното преминаване на мигрантите. Стефанович сподели удовлетворението си от сътрудничеството между сръбските и българските гранични патрули, в резултат на което напоследък рязко е намалял приливът на мигранти в Сърбия от посоката на България. Той сподели информацията, че през изминалите година и половина в Сърбия са арестувани около две хиляди души, които са се занимавали с трафик на хора. Министърът подчертава, че към трафикантите Сърбия има най-сериозен подход. Оценката му бе, че колегите от граничните полиции на двете страни са осъществили сътрудничество на завидно ниво. Той сподели пред колежката си, че Сърбия е готова да окаже кадрова и техническа помощ на България при защитата на критичните гранични точки

по южната ѝ граница – предимно тези с Турция, и добави: „Съседите нека да знаят, че Сърбия е готова не само да защитава себе си и собствените си интереси, но да помогне и на тях, когато им е трудно. И ние не се притесняваме да потърсим помощ, когато ни беше необходима“. Стефанович припомни, че такава помощ Сърбия вече е оказала на Македония и че е готова да помогне и на Гърция, доколкото съществува такава потребност, след което сподели и следното: „Сърбия иска да поеме своята част от тежестта на проблема, но не и да го поеме изцяло върху своите плещи“. Според него ключов проблем западът ще бъде какво да се прави с мигрантите, които вече се намират в териториите на Сърбия и България, за които се знае, че със сигурност няма да получат бежански статут или азил в някоя от страните на ЕС в Запада. Той изрази надеждата, че част от тях ще бъдат върнати чрез реадмисия и добави, че по темата ще се водят дипломатически преговори и със страните, от които те са избягали, както и с представители на ООН и на Европейския съюз.

Министър Бъчварова благодари на Стефанович за предложението на Сърбия да изпрати гранични полицаи да защитават южната граница на България в слу-

чай на разрастване на бежанска криза. Тя каза, че ситуацията се развива динамично и че двете страни трябва да обменят информации интензифицирано и да предприемат съвместни действия както и досега. „Имаме отлична комуникация и отлична традиция в двустранните отношения. Имаме база, на която да се опирате в по-нататъшната ни работа. Благодарни сме за всяка помощ, която съседите ни предлагат, очакваме обаче и помощ от Комисията на ЕС и Фронтекс, тъй като в случая става дума за защита и на европейската граница“, подчертава Бъчварова.

Министрите обиколиха пунктовете от двете страни на граничната бразда – и сърбския и българския.

Срещата предизвика огромен интерес на представители на „четвъртата власт“ от двете страни.

Б.Д.

Димитровград

ЮЕНДИПИ одобри три проекта на община

Представители на организацията ЮЕНДИПИ (YNDP) тези дни в Димитровград проведоха разговори с председателя на община д-р Владица Димитров и водачи на отделни местни неправителствени организации. ЮЕНДИПИ помага на общините, които се преобразват с проблеми свързани с преминаването и приютяването на мигранти в своите територии, една от които е и Димитровградска.

Представители на органи

та, провеждане на хидрологически изследвания на извора в с. Грапа с цел подобряване водоснабдяването в с. Желюша, както и проекта, относящ се до водоснабдяването в с. Лукавица, който включва цялостна промяна на първичната и секундарната водопроводни мрежи. Средства за изготвянето на проектно-техническата документация ще осигури ЮЕНДИПИ. Според предварителните планове документацията ще бъде готова до края на септември.

Председателят на Димитровградско д-р Владица Димитров сподели увереността си, че ЮЕНДИПИ със сигурност ще се справи по сполучлив начин и със следващата задача – обезпечаване на средства за конкретната реализация на посочените проекти. Той съобщи, че организацията досега е ползвала средства преди всичко от фондове на Правителството на Япония, докато западът ще се стреми средства да тегли от фондове на САЩ.

На заседанието станала дума и по темата за допълнителни проекти, които биха се осъществявали в Димитровградско в случай приливът на средствата за целта да бъде по-голям. Това обаче ще се случи доколкото бежанска криза нарастне и ако се увеличи интересът на фондациите за отпускане на средства на местните самоуправления.

Б.Д.

България търси 1400 учители и 5000 продавачи и сервитьори

В бюрата по труда са обявени 1379 свободни работни места за учители и почти 5000 за продавачи и сервитьори, съобщиха от българската Агенция по заетост.

Нивото на безработицата в България напоследък е драстично намалено и в момента е малко повече от седем процента, по-малко от средното в ЕС, чийто тя е член.

Най-ниска е безработицата в София - 2,5 на сто, следват Бургас и Варна с 4,8 на сто и Пловдив - 6,4 на сто.

С.Б.

Известната българска народна певица Николина Чакърдъкова откри „Банското културно лято“ в Нишка баня

Традиционният фестивал „Банско културно лято“ започна на 29 юли и с разнообразни и интересни съдър-

жания продължи до 7 август. По-голяма част от тазгодишните разходи, около 800 000 динара, поемат спонсори,

Николина Чакърдъкова развлечува Нишка баня

Нишката пивара е спонсор на мероприятиято

докато Община Нишка баня участва с 300 000 динара, която сума е далеч по-малка в сравнение с предишните години. Един от главните спонзори на мероприятиято е Нишката пивара. Звездата на вечерта на откриването на фестивала, на което присъстваха няколкостотин граждани на Нишка баня и туристи, бе известната българска певица на народни песни Николина Чакърдъкова. Публиката имаше възможност да се наслаждава на вдъхновяващите танци, които изпълняваха културно-художествени дружества от територи-

ствените дружества „Константин“, „Сичево“, „Острвица“ и „Ангели“, както и на великолепното представяне на българската народна певица. Въпреки че платото около фонтана бе изпълнено със зрители, мнозина от тях си намираха място за танци.

Тази година фестивалът бе организиран така че отговори на различните вкусове на посетителите: събота бе резервирана за поп и рок хитове на групата „Ла Кампанела“; в неделя се представиха всички културно-художествени дружества от територи-

ята на Нишка баня; във вторник на 2 август - Илинден, патронния празник на Нишка баня, туристическият център посетиха голям брой граждани от Ниш и околността; петък - 5 август бе определен за „Романа“; в събота публиката увеселяха нишките „звездички“, участници в престижното състезание за млади таланти, а на същия ден бяха организирани и творчески работилници за деца. Фестиваля „Банско културно лято“ тържествено закри македонският певец Даниел Каймакоски.

С.Дж.

Успешно приключи VIII Международен фолклорен фестивал „Краище пее и танцува“

Босилеград бе фолклорна столица на Балканите

През седемте фестивални дни жителите и гостите на Босилеград имаха възможност да се насладят на изключителните изпълнения и на многообразието на фолклора от различни краища на Балканите. На откритата сцена в училищния двор се представиха 794-ма участници от 29 фолклорни ансамбъла от Сърбия, България, Македония и Черна гора, включително и танцовите ансамбли към „Центръра за култура“ и към СД „Младост“ от Босилеград.

От Сърбия участваха ансамблите: „Чигра“ от Панчево, „Грозд“ от Вършац, „ФРА Чачак“ от Чачак, „Абрашевич“ от Шабац, „Лира“ от Белград, „Болеч“ от Болеч, „Абрашевич“ от Ниш, „Царица Милица“ от Ропотово - Косово, „Бисер“ от Алексинац, „Дом на културата“ от Бабушница, „Севдах“ от Враня, „Леминд“ от Лесковац, „Врелац“ от Вранска баня, „Сувойница“ от Сувойница - Сурдулица и „Власини“ от Сурдулица. От България участие взеха танцовите състави: „Просвета 1907“ от Шумен, „Христо Смирненски“ от Пловдив, „Възраждане“ от Тутракан, „Гайтан“ от Петрич, „Гоце Делчев“ от София, „Родолюбие“ от Кюстендил и „Лоза 1870“ от Бобошево. Черна гора бе представена от фолклорния ансамбъл „Даниловград“ от Даниловград, а Македония от танцовия състав „Гоце Маркоски“ от Скопие. Ансамблите от по-отдалечените места участваха в две до три фестивални вечери, докато групите от по-близките до Босилеград общини гостуваха само за по една вечер.

* Със съдействието на известния български народен певец Илия Луков, Продуцентска къща „Пирина“ и Държавната агенция за българите в чужбина, в рамките на фестивала (на 30 юли) бе организирано „Най-дългото хоро“, като символ на единение. Под лозунга „Рамо до рамо, ръка в ръка, в единна стъпка заедно да дадем любов на света“, хорото на главното кръстовище поведе седемгодишният Борис Радованов от Босилеград, а на него се хванаха около 1000 танцьори от фолклорните ансамбли от Босилеград, Кюстендил, Петрич, София, Белград, Ниш, Скопие..., като и голям брой босилеградчани. От озвучителните системи, които специално за тази цел бяха монтирани в центъра на града, в продължение на половин час се носеха хороводни песни на Илия Луков от всички краища на България, а хорото всяка минута се увеличаваше от млади и стари игрохорци.

Известният български певец Илия Луков участва и в концерта на закриването на фестивала, както и в културната програма, която по повод Илинден бе организирана в село Извор.

С „ролята“ организатори на фестивала много добре се справиха Центърът за култура „Босилеград“ заедно с Община Босилеград, а за успешната реализация на мащабното мероприятие бяха ангажирани и основното училище, ученическото общежитие, Спортното дружество „Младост“, Общественото предприятие „Дирекция за строителни площи и пътища“, Комуналното предприятие „Услуга“, Здравният дом, Полицейската станция, туристическото дружество и други организации от Босилеград. В рамките на концертните програми всяка вечер се представяха по 4 до 5 ансамбъла, които предварително дефилираха из града. Концертите продължаваха по 2 до 3 часа, а всяка вечер бяха организирани и състезания по надиграване на кръшна ръченица, избор на най-хубава носия и избор на мис и мистър на вечерта.

Фестивала тържествено откриха кметът Владимир Захариев, директорът на Центъра за култура Воислав Божилов и представителят на УНОПС - Европейски прогрес Марко Вуячич.

- Целите на фестивала до голяма степен съвпадат с мисията на Центъра за култура, а това е опазването,

• VIII Международен фолклорен фестивал в Босилеград проследиха голям брой медии от Сърбия и България, включително и Радио телевизията на Сърбия и Българската национална телевизия, която покрай отразяването на мероприятиято събра и материали за три документални филма за самия фестивал, обичаите и традициите в Босилеградско и за уникалната Ферма „Осми ден“ на Здравко Георгиев в село Белут.

развитието и афирмацията на културата на Босилеградското краище и на българското национално малцинство в Сърбия. Народ, който не помни миналото си, няма и бъдеще! - каза между другото Воислав Божилов, директор на Центъра за култура в Босилеград по време на официалното откриване на фестивала.

Той изътна, че с това мероприятие се стремим да разбием предразсъдъците, стереотипите и тежкото историческо наследство на балканските народи и да отправим послание за толерантност и позитивизъм: Да пазим заедно езика, културата и традициите на всеки един народ, да се радваме на различията и да се стремим към общочовешките ценности, които ни свързват, като единствения път към по-добро бъдеще.

Поздравявайки присъстващите на откриването на фестивала, кметът Владимир Захариев, под чийто

* И държавният секретар в Министерството за държавно управление и местно самоуправление Иван Бошняк удостои фестивала с присъствието си. В своето изявление той изказа удовлетворение от факта, че местното самоуправление в Босилеград успешно организира това мероприятие, от което чрез танци, песни и опазване на културата и традициите се отправят ясни послания за единство, любов и толерантност, а от друга страна се създават условия за икономическо развитие на общината, чрез създаване на контакти и обмен на опит с гостите от различни краища. Нашата държава и народите, които живеят на тази територия, са имали достъп препятствия през историята и затова чрез културните ценности нека да се сплотяваме и заедно да създаваме по-добро бъдеще за всички хора.

Кметът Владимир Захариев благодари на г-н Бошняк за посещението му на фестивала и особено подчертва, че държавният секретар не веднъж е оказвал помощ и съдействие на нашата община и винаги е бил на разположение за какъвто и да е проблем, тъй като партийната принадлежност за него никога не е била решаваща. Говорейки за фестивала, Захариев изтъква, че за Босилеград мероприятието означава история и бъдеще, понеже, който няма история не може да върви напред. Фестивалът представлява сплотеност, любов, фолклор, усмивки.

„Щом всички в хорото сме еднакви и сплотени, това означава, че не трябва да има граници между народите и в бъдеще всички да живеем в една обединена Европа без граници и разделение“, подчертва Захариев.

В последния ден от фестивала - на 2 август (Илинден), през деня бяха организирани и културни програми в Горна Лисина и Извор, в които заедно с танцьорите от Босилеград участваха и фолклорни ансамбли от България и Сърбия.

* За 794-те участници организаторите подсигуриха 3 637 порции храна, 900 нощувки в ученическите общински жилищни съоръжения в Босилеград и Долна Любата, както и в помещенията на Центъра за социални граници в обекта на старата болница. За организацията на фестивала са изразходвани около 1 милион динара. Средствата подсигуриха: Община Босилеград - около 400 000 динара, Министерството на културата на Република Сърбия - 200 000 динара, „Европейски прогрес“ и Правителството на Швейцария - 247 899 динара, Националният съвет на българското малцинство в Сърбия - 140 000 динара. Отделно Държавната агенция за българите в чужбина е платила разходите за организацията на най-дългото хоро на продуцентската къща „Пирина“ и на народния певец Илия Луков.

патронаж се провежда мероприятието, изказа огромна благодарност към организаторите и към представителите на Европейския прогрес, които освен фестивала са помогнали реализацията и на много други проекти в общината. „Всички, които сме на фестивала, по нищо не се различаваме, а граѓаниците между държавите и народите са само изкуствени творения“, каза Захариев. Той прочете и поздравителното писмо от генерал-майор Николай Петров, началник на ВМА София, по повод провеждането на фестивала. „Любовта и културата нямат граници и нека през тази фестивална седмица поне за малко ни се облекчат проблемите. Пожелавам ви всяка вечер, когато се приберете въкъщи, да бъдете щастливи, че сте част от фестивала и от нашата история“, изтъкна кметът.

В поздравителното си слово Марко Вуячич заяви, че подкрепата им на фестивала е малка, но е много важна, понеже тя показва как заедно можем да отправим послание за сътрудничество и приятелство и да покажем, както общите ценности, така и различията, които трябва да спазваме. По този начин показваме как Сърбия и целия регион могат да бъдат успешни не само в областта на културата, но и във всички други области на живота, понеже фестивалът свързва хората от различни краища и чрез него опазваме нашата ценна култура, история и наследството.

Организаторите и участниците бяха единодушни, че „Фестивалът не е само израз на nostalгия по прекрасните традиции от миналото, които са напълно заличени от ежедневния ни живот в рамките на 2-3 поколения, но и начин да покажем, че въпреки различията в танците, носии, езика и културата на всеки един народ, балканските народи имат много общо помежду си, което ни свързва и ни дава възможност да живеем заедно на тези пространства. Заедно, а не един покрай други!“

П.Л.Р.

В организация на Мрежата на съветите за човешки права CHRIS

Кръгла маса за мигрантската криза

В рамките на програмата „Засилване на капацитетите и предлагане на помощ в решаването на мигрантската криза“, която се реализира от страна на Мрежата на съветите за човешки права в Сърбия CHRIS с подкрепа на Датския съвет за бежанци, в Босилеград бе организирана кръгла маса на тема „Зачитай различията“. Целта на срещата бе разискване на предизвикателствата и възможностите за подобряване на механизмите на местно ниво за управление с процеса на смесени миграции, а въз основа на действащото законодателство и международните стандарти за правата на човека. Освен в Босилеград, такива кръгли маси са организирани и в Димитровград, Зайчар, Буяновац и Неготин.

На кръглата маса бе изтъкнато, че според сведенията на полицията до края на 2015 година в Община Босилеград са регистрирани 4 875 мигранти, а бе подчертано и това, че от началото на 2016 година бежанският поток е спрял.

В кръглата маса участва и кметът на Босилеград Владимир Захариев, който е и председател на Общинския съвет за мигранти. Участие взеха и членове на Съвета за мигранти, представители на: Здравния дом, Центъра за социални грижи, Червения кръст, Общинското управление, Общинския съвет, местните медиии, неправителствени организации, както и Драган Джорджевич и Милан Кръстев, представители на CHRIS. Въпреки че са били поканени, на кръглата маса нямаше представители на Полицейското управление и на Границната полиция.

След уводните думи на координатора на CHRIS Драган Джорджевич, който запозна присъстващите с дейностите на Мрежата и целите на програмата, в дискусията активно се включиха всички участници в срещата.

Кметът Захариев каза, че в нашата община съществува изключителното добро сътрудничество и координация между всички компетентни институции и организации, ангажирани върху решаването на бежанска криза и изтъкна доброто сътрудни-

чество на общината с Републиканския комисариат за бежанци, полицията, както и с войската, която от скоро отново е ангажирана върху охраняването на границата. Той подчертава, че посредством Комисариата и донори са ремонтирани помещения в старата болница и в бившата казарма, в които в момента могат да се приюнят около 80 бежанци и добави, че очакват посредством дарения от Правителството на Япония да се ремонтира и останалата част на старата болница, в която да бъде Транзитен център за приемане на бежанци.

Директорът на Центъра за социални грижи Предраг Джорджевич посочи, че със съдействието на Границната полиция центърът е учредявал настойничество за всички малолетни бежанци, които са влизали на територията на нашата община без документи, а осигурявали са и други видове помощ за тези хора.

Директорът на Здравния дом Горан Василов изтъква, че по време на мигрантската вълна през миналата година Здравният дом е осигурявал

бесплатни медицински услуги за бежанците, обаче Министерството на здравеопазването не им отпуска отделни средства за медикаменти и други материални разходи за лекуване на бежанците. Той посочи и това, че ведомството се нуждае от отделни помещения за оказване на медицинска помощ на бежанците.

Представителите на общинското управление и на Общинския съвет изтъкнаха, че нашата община в момента готви Местенационен план за бежанци и посочиха, че общинските комунални предприятия се нуждаят от допълнителни камиони, контейнери за смет и други оборудвания, за да могат безпрепятствено да се справят с евентуални по-мощни бежански вълни.

Участниците в срещата изтъкнаха, че от своя страна всички компетентни институции в общината имат готовност активно да се включат в решаването на проблемите във връзка с мигрантската криза, а очакват и по-голяма материална и друга помощ от държавата.

П.Л.Р.

Манастирчето „Св. Илия“ в Букова падина гордо чака посетители

Долнолюбатското манастирче „Св. Илия“ след възстановяването си продължи да блести с Божията благодат. Миряните от Долнолюбатските махали Клисуре и Шуглевци всяка година на 2 август - св. Илия, правят големи празненства с курбани (молитвена чорба), вярвайки, че така ще омилиостивят светеца и ще предпазят селището от градушка и наводнения.

Тази година домакини на общоселския събор в Букова падина бяха семейство Атови, които дариха курбана.

Патронният празник този път бе малко по-различен, сред гостите бяха и служители от Дирекцията за строителство от Босилеград, местните жители, към които се присъединиха техни роднини и

приятели от вътрешността на страната, България и далечна Германия.

Манастирчето св. Илия според преданията дарява рожби на бездетните и здраве на болните. Светата обител е без

Превеждането на учебници на майчин език набира скорост

Досега са преведени 16 учебника

Председателката на Комисията за образование към Националния съвет на малцинството г-жа Снежана Симеонова, говорейки по темата за процеса на превеждането на учебниците на български език според сърбската образователна програма, сподели пред вестника, че досега са преведени общо 16 учебника.

Що се отнася до учебниците за основното училище: за първи клас са подгответи за печатане на майчин език учебниците по математика, окован свят, както и учебника под название „Мисленка“. За втори клас е подгответ учебник по математика. За трети клас също само учебникът по математика. За пети клас чакат да бъдат отпечатани учебниците по предметите: техническо и информатическо образование, география, история, математика и биология. За шести клас е готов за печат учебникът по физика.

Преведените и подгответи за печатане на майчин език учебници, които ще ползват учениците в средните училища, съответно гимназийните, засега са четирите учебника за първи (или девети) клас и то: компютърна техника и информатика, физика, обща химия и география.

Симеонова изрази удовлетворение от факта, че след много години отново е възстановено обучението на майчин български език и припомни, че процесът на превеждането на учебниците е започнал в края на ми-

налата година. По думите ѝ, изгответена е стратегия за превеждане на дейността, която между другото подразбира постепенното превеждане на учебниците, започвайки от тези за първи и пети клас на основното училище и първи, съответно девети клас, на средните училища, т.е. гимназийните.

Снежана Симеонова

Както изтъкна Симеонова, Комисията по образование е обмислила дейността като цялостен процес, който има обективен, професионален и адекватен към реалността вид. Преводите са минали стилова и езикова редакция от страна на лектори по български език към Филологическия факултет в Белград.

Работата, оцени тя, е сериозна и подразбира изпълняване на съответни стандарти.

Симеонова констатира, че след като учебниците започнат да се ползват, това ще улесни до огромна степен работата както на учениците, така и на преподавателите, съответно и на гимназиалните учители.

Б.Д.

постоянни монаси и затова тазгодишният домакин Любислав Атов призовава посетителите да спазват реда.

Според традицията при влизането в манастира посетителите трябва да се спрат пред входа, да отправят погледа към кръста, който се намира на покрива на храма и да се помолят. След като влязат, отправят се към олтара, пред който се палят свещите. При излизане всеки можеше да си вземе парченце от керемидките стоящи на покрива на светата обител повече от 200 години - за щастие, късмет и благословия! Пари не се оставят за него, тъй като късмета с пари не се купува, обаче може да се направи дарение за храма.

С.Б.

С акт на ОС в Димитровград

Всичките 12,2 miliona динара за пречистителната станция

Със съответен акт на Общинската скупищина в Димитровград всички средства от Фонда за защита на жизнената среда на територията на Димитровградска община са пренасочени за провеждане на дейности за реконструкция на пречистителната станция в с. Белеш, която напоследък стана най-серизозния комунален проблем в общината, имайки предвид вонята, която особено през летните месеци силно се усеща и създава неприятности не само на жителите на посоченото селище, но и на съседните местни общности, както и на минаващите по улица „Георги Димитров“, в чиято непосредствена близост се намира обектът.

С изменената програма за ползване на средства от бюджетния фонд за защита на жизнената среда на територията на Димитровградско за 2016 година се предвижда всичките 12 225 000 динара да бъдат отделени за раздела, чието официално название е „Подтиквачи, превантивни и възстановителни програми и проекти, за чието реализиране се установи, че съществува нужда“. Съкратени са до нулема сумите на изворите и покрай магистралното шосе на пет места, наблюдение на индикаторите на тънчежа и акустичното зониране и временни измервания в жизнената среда по иск на съответна инспекция или по възникнала потребност. За реализиране на посочените наблюдения през тази година ще бъдат склучени договори с акредитирани лаборатории след обявяване на публични търгове.

Със същата програма са преустановени и програмите и проектите за защита и развитие на защитени природни богатства, както и всич-

ки образователни програми, целенасочени към повдигане степента на съзнанието за значението на жизнената среда. Това обаче, няма да попречи на заетите в съответния отдел в общинското управление самостоятелно или в сътрудничество с други субекти да участват в лекции, семинари, трибуни, събрания, курсове и други мероприятия от областта на защитата и подобряването на жизнената среда и отбелязването на значителни дати и събития, каквито са: Деня на планетата, Световния ден на защитата на жизнената среда, Световния ден на защитата на биодиверситета и др.

Давайки зелена улица за изменението на посочената програма, общинското ръководство на практика реализира намерението си сериозно да се захване с проблема, предизвикан от неприятната миризма от пречистителната станция, която сериозно влияе върху живота на белешани и други граждани на общината.

Б.Д.

Продадена „Европа“

На 27.05.2016 г. приключи приватизацията на хотелите „Сърбия“ в Сурдулица, „Вилин град“ в Църна Трава, както и „Езеро“ и „Промая“ на брега на Власинското езеро

Али Абдул Мас ал Маки от Катар стана мажоритарен собственик на хотелите в състава на предприятието „Европа“ от Сурдулица, които купи на търг за един милион евро, съобщи агенция ТАНЮГ. Надаването бе проведено на 27 май и в него, освен купувача от Катар, участваха още Горан Костић от Власина рид и консорциума на фирмите „Бранкович“ от Църна Трава, както и „Tecasi“ от Крушевец. Началната цена от 390 000 евро е превишена

Държавният секретар в Министерството на стопанството Драган Стеванович подчертава значението на приватизацията за Сърбия.

„Власинското езеро е важен ресурс и ако се случи това, кое то инвеститорите планират, на Власинското езеро ще бъдат привлечени много туристи“, каза Стеванович.

Али Албакир от името на инвеститора Ал Маки заяви, че това не е краят на инвестициите им в Сърбия.

„Това е само първият проект и е свързан с инвестиции в хотели, които през следващите три или четири години ис каме да повишим на нивото на онези с три и четири звезди. На сто от капитала ще бъдат разпределени безплатно на работниците. С изключение на трима заети, всички работници във фирмата са определени за социалната програма, според която ще получат по 200 евро за една година тру дов стаж.“

ХУП „Европа“ е една от последните компании в процеса на приватизацията. Последният неуспешен публичен търг за продажбата му беше в края на 2015 година

От нашите села

Боровци честваха Илинден

Въпреки че времето на Боровско поле повече приличаше на есенно, отколкото на лято, боровци отпразнуваха Свети Илия – Илинден, край оброчния кръст на Боровско поле. Димитровградският свещеник Синиша Бувач преряза погачите – „колачите“, които боровци бяха донесли край оброчния кръст за здраве на семействата им. Той прочете

молитва и благослови яхнията, пригответа от хотел „Сакс Балкан“, която след това беше раздадена на присъстващите.

Освен на Боровско поле, някои хора по потекло от Борово честваха своя празник в Димитровград, Желюща, Белеш и Лукавица.

Ц. Иванов

Теми и дилеми

Дали мигрантите да се приютият в Димитровградско?

* Посочения въпрос предизвика най-продължителен дебат на последната сесия на ОС в Димитровград. Лидерът на ДПБ Небойша Иванов постави под въпрос рационалността на решението в града да се строи транзитно-приютен център, кметът на Димитровградско д-р Владица Димитров пък изнасяше аргументи в полза на решението.

Темата за приютирането на мигрантите в Димитровградско предизвика интерес сред гражданите и местните политици.

На последната сесия на Общинската скупищина най-продължителния дебат се водеше именно по този въпрос между първия човек на общината д-р Владица Димитров и лидера на партията ДПБ, която в парламента представлява най-голямата опозиционна формация - Небойша Иванов.

Дебата иницира Иванов, като доведе под въпрос рационалността на решението в местността „Войнишки градини“ в Димитровград да се строи транзитно-приютен център за мигрантите. Обектът ще бъде изграден до няколко месеца, благодарение на чуждестранни донорски средства, ще има площ от около 500 квадратни метра и в него ще могат да се приютият между 70 и 100 лица.

- Може би аз имам предразсъдъци, но не изпитвам много щастие от факта, че тук ще се строи такъв център за мигрантите, изтъква Иванов и добави:

- Това може да наруши най-значителната стойност, която имаме – мира и спокойствието на общината ни. Центърът няма да е лагер, та от него мигрантите да не излизат. Те ще излизат, ще се разхождат из града, което може да ще притесни съгражданите ни. Ние тук можем да дискутираме дали в бюджета ще се наберат 510 или 460 милиона динара и по други теми. Това е нормално и така трябва да бъде, но струва ми се, че тези въпроси в момента не са толкова важни, колкото е важен факта дали ще запазим спокойствието, което имаме.

Водачът на общината д-р Димитров бе на мнение, че е по-добре мигрантите да бъдат „видими“, да се контролират и регистрират на едно място, вместо да бродят по, както той се изрази, „маргините на общината“. Димитров добави и

следното:

- Даже, нека да ги нарека така, „невидимите“ мигранти ни пасват, имайки предвид, че не стигат до града, но дали по този начин гражданите, които ги видят някъде, ще бъдат по-спокойни. Може би някои от тях са въоръжени. Откъде да знаем какво носят със себе си. Доколкото се озовем в ситуация да ги „хващаме“ в територията на общината, тогава мисля, че наистина ще имаме голям проблем.

Иванов бе на мнение, че никакви пари, които общината би получила за целта, от който и да било субект, за услугата приютиране на мигрантите, не си струват. Той подчертава въпроса защо съседната Пиротска община не е проявила интерес да строи такъв център, като почти с шеговит тон подхвърли:

- Нека всички пари да отстъпим на пиротчани, доколкото искат такъв един обект да е в тяхната община.

Кметът поясни, че за целта в Пиротска община вече се готовят да приспособят сградата на някогашната болница. Той категорично отрече, че върху него някой върши натиск обективът да се строи в Димитровград, след което сподели и следното:

- Ние можем на Белград да кажем „не“. Можем да се противопоставим на всичко и да станем само наблюдатели как Комисариата за бежанци и държавата като цяло правят така, както смятат за правилно. Но не можем да кажем „не“. Димитровград е на подстъпа в страната, през нашата територия минава маршрута. Мигрантите тук нямат интерес да се задържат. По косвен начин ние сме заложници на миграцията. Въщност, явление то повече прилича на преселвания на народи. Виждаме, че в Турция в момента се намират към 3 милиона бежанци. Остава да се види как проблемът ще се реши на глобално ниво, как Европейският съюз ще реши проблема с взаимните отношения с Турция, дали въобще ще се постигне някакъв договор или пък ще се стигне до това всяка държава да се защитава по начин, който сама си определи. Но, констатира по духовит начин кметът, в крайна сметка аз не съм платен да размисля на глобално, а на местно ниво.

От дискусията се разбра, че местното самоуправление до края на годината ще изготви и приеме местна акционна програма за бежанците. Б.Д.

Среща с ученика на випуска в ОУ „Христо Ботев“ Боян Станчев

Най-добре му вървят езиците

Боян Станчев тази година бе провъзгласен за най-добър ученик на димитровградското основно училище „Христо Ботев“. В скромния му дом в Димитровград тези дни му зададохме няколко въпроса, на които той отговори по следния начин:

* Боян, само ли за петици знаеш по време на основното си образование?

- Да, имах главно петици. Класовете завършвах като пълен отличник.

Само веднъж се случи в края на едно полугодие да имам четворка по физкултура, тъй като не показвах добро умение по футбол.

* Трудно ли е да се осъществи такъв успех, колко часа трябва да се учи средно на ден, за да се отчита такъв резултат?

- Много от учебния материал запомнях по време на самите часове, така че върху учиши средно по един-два часа на ден.

* Кои предмети ти бяха любими?

- Предимно ми пасват езиците – сръбски, български, испански...

* Добро ли образование ти предостави основното училище?

- Да, даде ми добра основа за по-нататъшното образование.

* Къде ще продължиш образоването си?

- Записах се в обществено-езиковата паралелка в рамките на Пиротската гимназия, именно поради факта, че ми вървят езиците...

* Кои преподаватели от основното училище ще ти останат в най-добрите спомени?

- Бих посочил преподавателката по сръбски Светлана Стоянова, преподавателката по български Албена Котова, преподавателката по испански Ирена Гигова, и Емилия Антова - преподавателката по математика, която ми беше и класна ръководителка. Но искам да посоча и началната ми учителка Ясмина Иванова.

* Неотдавна за теб и за най-добрата ученичка на местната гимназия кметът на Димитровград д-р Владица Димитров устрои прием. Като награда

получихте по един преносим компютър. Какво означава този подарък за теб?

- Този подарък за мен представлява подтик да продължа да бъда успешен и като ученик, разбира се, и по-късно като студент.

* Мислиш ли още от сега в кой факултет ще се запишеш?

- Най-вероятно изборът ми ще бъде свързан с езиците. Значи, това ще бъде филологически факултет.

* Можеш ли да се похвалиш с награди от ученически съревнования?

- Участвал съм в много съревнования на общинско, окръжно и републиканско ниво. Бил съм сред тримата най-добри на републикански съревнования по испански и български, както и на т. нар. републиканска литературна олимпиада. От различни окръжни съревнования по различни предмети – испански, биология, сръбски, математика и български имам отчетени първи, втори и трети места, а притежавам и похвални грамоти. От общински съревнования по посочените предмети имам регистрирани първи и втори места.

Нека да отбележим, че успехът, който е осъществоило това младо и скромно момче, наистина е с огромни размери, имайки предвид в какви материално-социални условия живее. Родителите на Боян са разведени, той живее с майка си Таня в квартира от само двадесет и няколко квадратни метра, която им е предоставена от местното самоуправление срещу заплащане от хиляда и няколко стотин динара. Боян има още две сестрички и братче. Майка му, която настояваше да набележим тези факти, ни разказа, че няма постоянна работа и стабилен източник на приходи. Тя е по потекло от бабушнишкото село Кърнино. Добави, че много се гордее с Боян, поради чийто успех и самата нея хората са започнали повече да уважават, като постоянно я питат „тя ли е майката на най-добрания ученик на димитровградското основно училище“?

Спокойният Боян, притеснително ни каза, че досега изобщо не е имал домашен компютър. По думите на Таня, всяка помощ във финансово или каквото и да било друго отношение за тях би била от огромно значение. В бъдеще помощ от такова естество очаква предимно от органите на местното самоуправление, както и от всички доброжелателни и хуманни хора, които могат и искат да направят добронамерен жест.

На нас ни остава на Боян и членовете на семейството му да пожелаем да не спират да се борят и дано занапред да имат повече късмет, защото и това е един от съществените фактори за успех в живота.

Б.Д.

Драгана Стойнев е ученик на випуска в босилеградската гимназия

Бъдещ специалист по софтуерно инженерство

Престижното признание ученик на випуска в босилеградската гимназия тази година бе присъдено на Драгана Стойнева, която по време на школуването си освен петици други бележки не е получавала, а притежател е и на бройни награди. Това потвърждават и фактите - ученик на випуска в основното училище, носител на грамотата „Вук Караджич“ в основното училище и в гимназията, редица грамоти и признания от общински, регионални и окръжни състезания по различни предмети... Тази година достигна самия финал на републиканското състезание по руски език в Белград, спечели конкуренция за есе на Фондация „Българска памет“, за което бе наградена с двудневна екскурзия в Брюксел и други награди.

Ученичката на випуска посочва, че винаги е настоявала добре да се организира и да си намира време за учене и за развлечение.

- Редовно и систематично учех по ня-

колко часа на ден и винаги се старах пестят комплименти за нейната упоритост и бесспорния ѝ талант.

- Чувствам се горда и много се радвам, че учителският колектив точно мен ме избра за ученик на випуска. Никак не е лесно да стигнеш до тази титла, понеже сред съучениците ми имаше голям брой пълни отличници, които също са изключителни таланти и изявени ученици. Престижното признание ме задължава да го оправдая с още по-серизна и упорита работа, да продължа усърдно да уча и да отбелязвам успехи, изтъква Драгана.

Ученичката на випуска посочва, че винаги е настоявала добре да се организира и да си намира време за учене и за развлечение.

Тя не само, че е първенец в училището, но е и момиче с всестранни интереси. Много обича да спортува, да следи тенис по телевизията, гледа научнофантастични филми, ходи на разходки... До миналата година редовно

играеше тенис и печелеше награди от турнирите, които се организираха в нашия град.

Драгана подчертава, че изказва голяма благодарност към родителите си Иван и Рада, които винаги са я подкрепляли и са й оказвали съдействие.

- В гимназията учех самостоятелно, обаче докато бях в основното училище с баща ми Иван, който е строителен инженер, често упражнявах задачи по математика и физика.

Тя не само, че е първенец в училището, но е и момиче с всестранни интереси. Много обича да спортува, да следи тенис по телевизията, гледа научнофантастични филми, ходи на разходки... До миналата година редовно

В босилеградското основно училище

Анджела Трайкова - ученик на випуска

За ученик на тазгодишния випуск в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград учителският колектив провъзгласи осмокласничката Анджела Трайкова.

- Въпреки че не съм се настоварвала с мисълта дали мен ще ме изберат за ученичка на випуска, все пак потайно си мечтаех за това престижно признание и сега се чувствам много щастливо. Искам да подчертая, че в нашия випуск имаше много силни ученици, които също както и аз са носители на грамотата „Вук Караджич“. Още от първи клас имах амбиция да уча редовно и затова титлата доживявам като признание за усърдната ми работа, казва Анджела.

Тя ни разказа, че много дължи на началната ѝ учителка Анка Анастасова, която просто й развила интерес и обич към книгата. Изказва благодарност и към класната ръководителка Наташа Димитрова, към преподавателката по химия Мирияна Захариева Арсова, благодарение на която много обикнала този предмет, както и към преподавателката по български език Снежана Александрова, която й развила интерес към българската

· Като награда за постижението ученик на випуска от основното училище Анджела получила книги, а от Центъра за професионално усъвършенстване в Лесковац - позлатени медалъни с образи на най-видни учени и исторически личности на Сърбия.

литература.

Анджела е била редовен участник в общински и окръжни състезания по различни предмети, от които е печелила голям брой награди и признания.

Тя е изключителен декламатор и всяка година печели първо място от общинското състезание на декламатори в Босилеград, а била е награждавана и на окръжното в Сурдулица. Активен е участник в литературните конкурси в Сърбия и България, на които също е печелила награди.

В семейството на Анджела са баща ѝ Драго, който е професионален шофьор, майка ѝ Весна - собственичка на книжарница, и сестра ѝ Нина, която тази година е завършила гимназия в Босилеград и е кандидатствала за записване в някой от медицинските факултети в България.

Ученичката на випуска ще продължи образоването си в босилеградската гимназия.

П.Л.Р.

* На приема за учениците на випуска, който по традиция организира Центърът за професионално усъвършенстване в Лесковац, Драгана бе наградена с позлатени медалъни с образи на видни учени и исторически личности на Сърбия.

играеше тенис и печелеше награди от турнирите, които се организираха в нашия град.

Драгана ще продължи образование си в Електронния факултет в Ниш - специалност софтуерно инженерство. Тя успешно взе класификационния изпит и от тази есен ще стане студентка в Ниш. Посочва, че още от малка е изпитвала интерес към информатиката и изтъква, че по-възрастната ѝ сестра Александра е завършила същата специалност и в момента е докторантка в Електронния факултет в Ниш.

За бъдещите си планове и амбиции Драгана казва, че вижда себе си като успешен инженер по компютърна техника и частен бизнесмен - собственик на фирма за софтуерно инженерство.

П.Л.Р.

Завърши тазгодишният художествен пленер „Погановски манастир”

Добра организация, голямо гостоприемство...

Поредното издание на художествения пленер „Погановски манастир” завърши на 10 август. В продължение на десет дни десетина художници от Сърбия и България сътворяваха творбите си предимно в с. Поганово. С няколко от тях имахме възможност да побеседваме, посещавайки проявата на самия ѝ финал.

Емануела Ковач: „През октомври експонирам в Ниш”

* Какви са впечатленията
Ви, имате ли забележки
върху организацията?

- Впечатленията ми са прекрасни. Нямам никакви забележки, организацията бе безупречна, компетентните допри се погрижиха да се запознем с целия район.

* Къде сътворявахте
творбите си?

- Тук в с. Поганово. В Погановския манастир ходихме на разходка и правихме снимки, но нямахме възможност там да творим, тъй като платната ни са големи, трябва да носим боите... Просто, нямаше как да стане.

* С какви мотиви са
картините Ви, които ще
оставите на местната
галерия?

- Всеки от нас получи по две платна. Аз се определих да ги съчетая, т.е. да направя диптих от платната, на които изобразих хляб. В Суковския манастир си купих едно печатче за пригответяне на обреден хляб (просфора). Печатът се натиска върху тестото и когато то се изпече, върху него се виждат религиозните символи. Вдъхновението ми беше такова. Лично аз много обичам хляба. Хляба, който тук ни сервираха беше много хубав и бе правен ръчно, именно както и баничките.

* Кажете ни нещо за себе си.

- Живея в София, в която град съм завършила Художествена академия. В същото учебно заведение преподавам графика.

* Участвали ли сте досега в пленери в Сърбия?

- Да, в Сичево. Участвала съм и в няколко колективни изложби в Сърбия. През октомври за първи път в Сърбия

Емануела Ковач

ще правя самостоятелна експозиция на творбите ми в „Арт 55 галерията“ в Ниш.

* Природата в този край
вдъхнови ли Ви?

- Да, природата е много хубава, хората са гостоприемни, всички ни каниха на кафе, на ракийка...

Даниела Анджелкович: „Напълно разбирам български език“

* Даниела, какви са Вашите
впечатления от пленера?

- Прекрасни, никога не съм участвала в по-добре органи-

зиран пленер.

* Имахте ли достатъчно
вдъхновение за сътворяване?

- О, разбира се! Тук природата е прекрасна, хората са мили и гостоприемни. Ние художниците не само, че имахме възможност да сътворяваме, но и да си отпочинем и да се позабавляваме. Такова нещо човек само може да си пожелае. Всичко бе фантастично.

* Какви бяха контактите
Ви с колегите от България?

- Българите са прекрасни хора. Потеклото на родители ми е от Южна Сърбия, където говорят е подобен на този,

Даниела Анджелкович

художниците тук в пленера каква беше?

* А ракията? Или пък Вие не пиеете ракия?

- А-а, обичам по малко...(смях). Ракията беше много добра, а и виното...(пак смях).

Марлена Йончева Николова: „Много хубаво прекарах...“

* Вие как се чувствахте по
време на пленера?

- Много хубаво прекарах тук. В България ще си замина с много хубави спомени.

* Обичате ли да участвате в пленери?

- Този пленер е първият в живота ми, в който съм участвала.

* Липсващо ли Ви нещо?

- Не, всичко беше безупречно организирано.

* Къде сте се дипломирали?

- В Софийската художествена академия.

* В момента работите ли
някъде?

- Художник съм на свободна практика.

* Как „изкарват хляба“
художниците на свободна
практика в България?

- Трудно е. Нямаме достатъчно подкрепа. Не смятат, че се занимаваме с някаква сериозна работа. Хората не го приемат сериозно изкуството. Липсва и подкрепа на обществото.

* Атмосферата между

Марлена Йончева Николова

художниците тук в пленера каква беше?

- Всичко беше наред, всичко ми хареса много. Всичко беше автентично, традиционно... Какво да кажа за колегите от Сърбия? Българите и сърбите са много близки като народи...

* Колко творби
сътворихте?

- Две платна и акварели.

* Мотивите на платната
Ви май са от този край.

- Да, на едната е пресъздадена гледка към този край от перспективата на хотел „Мир“ в Звонска баня, докато на втората е отразена гледка към Гребен планина.

Подготвил: Б. Д.

Излезе от печат монографията за село Планиница

В началото на месец август излезе от печат монографията за село Планиница от автора Цветко Иванов. Поредната творба на Иванов е в издадена от библиотеката „Детко Петров“ от Димитровград. В монографията са представени двете села – Горна и Долна Планиница, познати още като Българска и Сърбска Планиница. Това са 11 и 12 монографии на Ц. Иванов за някое селище в Бурела, Димитровградско. Изработена е по напътствията на САНУ и БАН и е

обогатена с генеалогията и снимки на хора от планиниските родове. Подготовката и печатането на книгата за Планиница финансово подпомогнаха Министерството на културата и информирането на Сърбия, Националният съвет на българите в Сърбия и други спонсори в рамките на проекта „Веднъж на граница – винаги на граница“ от сдружението на граждани „Бурел“. Книгата е печатана на сръбски и на български език.

И. Ц.

КИЦ Босилеград

Бесплатно летуване за 50 ученици

КИЦ Босилеград и Народното събрание на Република България и това лято организират бесплатно летуване за 50 ученици от Босилеград в Националния детски комплекс „Равда“ в периода от 10 до 20 август. Всички разносчи за престоя

и храната изцяло поема Народното събрание, докато транспорта е за сметка на летовниците. КИЦ и Народното събрание вече двадесетина години организират този вид почивка за деца на черноморското крайбрежие.

Председателят на КИЦ Босилеград Иван Николов изтъква, че децата ще бъдат придружавани от ръководители и подчертва, че и тази година предимство имат социално слаби ученици, деца със здравословни проблеми, както и онези, които досега не са летували бесплатно посредством КИЦ.

П.Л.Р.

Новица ИВАНОВ

Птицата на гроба на майка ми

1.

Синигера, с бялото чело и синия тил и теме, за пръв път забелязах на най-високата клонка на старото широкоразклонено ябълково дърво в двора пред квартирането ни, докато в първото утро след настаняването ни в третото поредно село на учителстването на баща ми, майка ми в старото тенекиено корито и в гореща вода и пяна от детергент переше ризите на мен и сестра ми. Във всяка почивка след заморителното мачкане на ризите майка ми обръщаше поглед в посока на пеещата птица и сладостно се топеше от бодрата ѝ песен. А красивата птица, с бели бузи, оградени с черна ивица, слята с черното ѝ тяло, сякаш виждайки и усещайки колко силно някой се любува на песента ѝ, още по-горделиво вдигна главичката си и звучното ѝ „ци-ци-цир“ вече късаше тишината на септемврийското пладне.

Малката птица със зеления гръб, сините крила и лимоножълтите гърди и корем винаги виждах на същата клонка на широкоразклоненото ябълково дърво и докато майка ми през лятото готвеше ястията на черната печка на дърва за току-що пристигналите от Германия чиковци ми гастбайтери. Слушайки със захлас песента на синия синигер, майка ми с голяма охота и любов слагаше подправките в каймата за мусаката и пълнените чушки и обръщаше църцорещите свински пържоли или дебелите сочни палачинки, предпочитаните специалитети от деверите ѝ.

2.

В последното пладне на януари 1978 година Босилеград бе покрит с дебела снежна покривка. Температурата толкова падна, че и камък и дърво се пукаха от студ. Но в моето сърце и в сърцата на родителите ми гореше огън, защото сестра ми, току-що се завърнала от столицата, където зетят ми замина войник, точно на пладне усети толкова остра и силни родилни контракции, че се наложи майка ми и съседката ни Надка спешно да я положат върху стария железен креват край разгорялата се печка в една от двете ни омазани стаи на покритата ни нова къща.

Мен и баща ми ни изгониха от стаичката в студения и все още неомазан коридор, на който не бяхме сложили входни врати. Но и на мен и на баща ми ни беше толкова топло, че се потехме от прииждащия страх, предизвикан от случващото се в стаичката. А оттам отекваха силни родилни стонове на сестра ми, смесени с високия дрезгав глас на съседката ни Надка, повтаряща все едни и същи думи: „Още малко, само още малко!“

Но в един от следващите мигове и в коридора и в стаичката зацари язвена тишина. И точно в този миг на купчината наредени тухли в коридора, недалеч от мен и баща ми, кацна малка красива птичка. Синигер. Същия като онзи от ябълковото дърво пред квартирането ни в третото поредно село на учителстване на баща ми. Стояки на купчината тухли, птичката вдигна главичката си и съсредоточи светлозелените си очи към вратата на стаичката. Запя. Песента ѝ се бореше да се съчете с остро дрезгавото „врякане“ на бебе, отекващо от стаичката.

Но не мина нито минутка, а вратата на стаичката се отвори и оттам се зададе озареното от щастие лице на майка ми, която с

треперещ от възбуда глас едва промълви: „Дядо и вуйчо станахте на един красавец и мъжага“. И веднага закрехна вратата на стаичката.

Аз и баща ми се прегърнахме, зацепувахме и разплакахме. А синигерът все още стоеше на купчината тухли и весело и сладостно, пееше ли пееше.

3.

Пред сградата на мортата в Районния клиничен център на една гола клонка на вече изсъхнало крушово дърво също забелязах синигер, речи си, лика и прилика на онзи от детството ми, от годините на учителстването на баща в трите босилеградски села. Но този беше замълъкнал, не пееше. С клюмнала глава и навъсен поглед гледаше дълбоко и съсредоточено надолу към зейналата от пукнатини бетонна пътека.

Влязох в мортата. На една от двете маси лежеше майка ми в любимата си розова нощница с бели карета. Докоснах студеното ѝ чело. Очите ѝ бяха затворени, а тялото изстинало. Вкаменен, дълго стоях край безжизненото ѝ тяло. Жivotът с майка ми се извъртя като на филмова лента в главата ми. Картини, изпълнени със страх, безспокойствие, безсънни нощи, мечти, очаквания, радвания. „Спий спокойно, ангел мой!“, прошепнах с треперлив глас, докато още веднъж докоснах студеното ѝ чело „Ти ни даде живот и твоя живот с нашия ще продължим“, добавих аз и се разплаках.

Но плача ми прекъсна песента на птичка, отекваща отвъд отворения прозорец на мортата. Синигерът на изсъхналата клонка бе се разпял. Високо, с най-сладостен гласец, с най-бодра песен.

4.

Погребахме майка ми в горещо пладне на един юнски ден. Попът изпя и последната молитва за „Бог да прости раба Божия Лилиянка“, а всичките присъстващи на погребението хвърлихме по шепа пръст за вечен покой на майка ми. Гробарите много бързо затрупаха ковчега ѝ и излиха бързостягаша се от горещината бетон. Малко време им трябваше да изгладят неравните повърхности на бъдещата ѝ гробница.

Гробът на майка ми се намира на края на най-долната каскада на градските гробища. Под сянката на един висок и дебел бор. Изпълнихме желанието ѝ гробът ѝ да бъде под сянка на високо иглолистно дърво.

Първото утро след погребението на майка ми дойдохме на гроба ѝ аз, сестра ми и баща ми. Това беше първото утро без нея, първата нощ, в която тя спа извън къщата ни. Запалихме свещ, сложихме букет с цветя от градината ѝ и целунахме кръста, на който със сребристи букви бе написано „Лилиянка Иванова, 1936-2014“. Вкаменени, със свити ръце, с очи пресъхнали от плач, стояхме пред гроба ѝ. Настана продължителна тишина, в която очите ни жадуваха за още някоя неизплакана сълза. Но тази адска утринна тишина наруши песента на птичка, кацнала на най-ниската клонка на дебелия бор над гроба на майка ми. Там пак бе застанал синигер. С бяло чело, синьо теме и тил, със сини криле и опашка. Същевременно звучното и продължително „ци-ци-цир“ разкъсваше живата рана и събуждаше стръвта към живота на тримата стоещи пред гроба.

Поетични мигове

Симеон КОСТОВ

Жар птица

Щом срещнах те, роди се.
За мене всичко спря,
само ти в очите ми растеши –
нежна и чиста – млада роса.

В очите ми проблесна ти – жар птица,
огнена лудост в нощи безсъния,
в утрини мрачни бисерна огърлица,
дива воденица, на мошта богиня си...

Докато брезата като кичур се увила,
и охлажда подивелите тела,
под онзи камък – горе, на баира
от нашите трепети изпепели се нощта.

Не тромпетисти, повиках зидари –
от думи да зидат лирични сонети.
А завистливите – нека ги оставим...
Нашите целувки да са им възмездни.

И Луната пред тебе на колене пада.
Нашия поглед попиват зениците.
Всичко е музика. Тишината владее всемира.
Чува се само самотният глас на птиците.

И Времето някога знае да спира.
Сливат се потайни шумове,
текат мисли, сълза се отронва
за жар птицата, скрита у мен.

Като жива мисъл погледът ти в полет
хваща на всемира мига немирен.
Сплетени ръце – нашите страхове –
ревниво стягат плена невидим.

Обгърнати така, останахме във тишина,
незнайно и защо загрижени,
съмълчани, както да мълчи може само любовта,
вдъхновено на нощта във шепота заслушани.

Отворих вратата на своята самотност. И сам,
вплетен в мрежата на нежните целувки,
от желанията наши издигам любовен храм –
от мен избягалите спомени да пазя близки.

Не знам дали е щастие или пък казън?
Мракът мост е между зазоряване и утро.
Истината вечна да не се узнае –
с трепет я пренасям от днес до ново утро.

Ликът ти често през съзнанието ми минава
и разбива на живота тежките окови,
мялото изпъльва с топлина младежка –
като с пролетни води реките нови.

Бъдещето случи ни се най-накрая,
ирония или на нашите души играща чудна?
Звездите, верни само в блъсъка сияен,
помагат спасителите във нас да не заглъхнат.

И нова среща. Сънят на безпокойствието ме потопи.
Чий шепот ми носи вестител невидим?
Дали ангел добър, дали безбрежен всемир...
На теб се отдавам – последен поклонник.

От страх да не паднат нашите сънища в плен,
тайните принасям на звездите със шепот смирен.
Разкошен замък от стаи в мрак приглушен
градя в твоите верни мисли – за теб от мен.

Всеки да си върви по пътя
да си твори и да си мълчи.
Всеки си има звезда пътеводител
всеки трябва нещо да сътвори.
Може би творбите са различни,
но целта винаги е една.

Всяка творба за нещо е полезна
всеки да си върви по пътя.
Всеки въпрос си има отговор
всяка творба е полезна за някого.

Всеки да си върви по пътя
да си твори и да си мълчи.
Бог сам ще пресъди къде и кога?
С творбите си някой ще заблести.

Таня Джорджевич
Всеки да си
върви по пътя

**Разговор с председателя на
Сдружението на пенсионерите в
Димитровград Асен Радоицев**

Много дейности реализирани, още много предстоят

* Г-н Радоицев, кои са най-важните дейности, които сдружението ви реализира през последните седмици?

- Актуални са екскурзиите. Досега проведохме екскурзии в Белград и българските места Мирково и Белоградчик. Възнамеряваме да организираме още няколко и то в Солун, Опленац и най-вероятно във Върнячка баня. Може да има и още някоя. В рамките на посещението ни в Солун ще се отбием и до Рилския манастир.

* Имайки предвид, че някои пътувания са дълги, придвижава ли ви и лекар?

- Да, с нас пътува лекарят Никола Йорданов.

* Сътрудничите ли с други сдружения на пенсионерите?

- Разбира се. Сътрудничим с колеги и от Сърбия, и от България. Най-тясно сътрудничество отчитаме с пиротското сдружение на пенсионерите, имайки предвид, че географски сме най-близо. Аз като председател на сдружението на пенсионерите в Димитровград и един колега от пиротското сдружение сме представители на окръжното сдружение на пенсионерите за Пиротски окръг в Съюза на пенсионерите на Сърбия, в което членуват сдруженията на пенсионерите от 169 общини в страната. Сътрудничим и с останалите две пенсионерски сдружения в окръга. Хубави отношения имаме и със сдружения в Понишавски и Топлишки окръзи, както и с тези в Пчински и Ябланишки. Доволни сме и от сътрудничеството ни с пенсионерското

сдружение в Босилеград, водач на което е Гоне Величков. Успешно сътрудничим и с колегите от Кална, Княжевац, Свърлиг, Прокупле... С нишкото сдружение сме побратими, както и с организацията на пенсионерите в българския град Годеч. Освен с тази в България поддържаме сътрудничество и с организацията в Своге, Перник, Габър, Мирково...

* Колко членове брои вашето сдружение?

- Имаме около 1000 членове. Разбира се, броят на пенсионерите в общината ни значително е по-голям, но ние за членове смятаме само онези, които си плащат членския внос. Пенсионер, който две поредни години не изпълнява това задължение, сам се изключва от сдружението ни.

* Кои дейности ви очакват в предстоящия период?

- Много са. Както вече напомних, предстоят ни още няколко екскурзии, след това срещи с пенсионерски сдружения в Кална и Мерошина. През септември ще отбележим Деня на сдружението ни 21 септември, в края на септември и в началото на октомври ще участваме в традиционното мероприятие „Олимпиада на третата възраст“ във Върнячка баня...

* Какво е сътрудничеството ви с органите на местното самоуправление в Димитровград?

- Изключително добро. Над 20 на сто от средствата за дейности сдружението получава от местното самоуправление чрез реализиране на проекти.

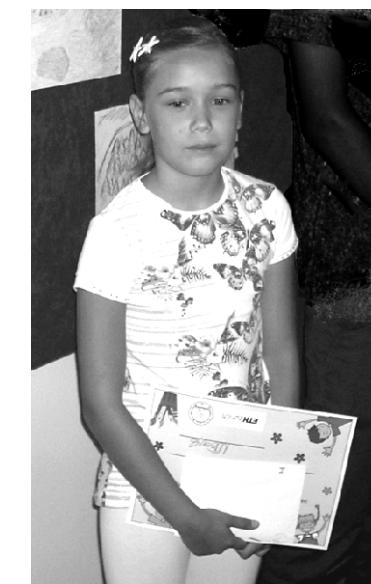
Б. Димитров

Със силата на детските бои

С морална подкрепа на Министерството на образованието и науката на Република България в основното училище в Старчево се провеждат часове по изобразително изкуство. С тези часове се прави опит да се съхраняват българските традиции и култура. Учениците правят илюстрации по приказки от български автори, по изображения, които отразяват българския бит и обичаи. Най-оживени и плодотворни са децата, когато трябва да пресъздават някои картини от българските народни обичаи и религиозни празници, когато рису-

ват някои от манастирите - Бачковския или Рилския, когато рисуват типично българските мартеници и сурвачки, народни носии от различните фолклорни райони. А радостта е най-пълна, когато дойдат и наградите. Децата от Старчево участват успешно в конкурси на местно ниво, печелят награди и от международните конкурси по изобразително изкуство, организирани от Държавната агенция за българите в чужбина.

Огнян
Цветков

**Маша
Перович
грабна
първата
награда**

В Народната библиотека „Детко Петров“ през средата на месеца бяха връчени награди на авторите на най-добрите изобразителни творби от конкурса на тема „Стара планина в моите очи“. Конкурсът бе обявен от страна на библиотеката по инициатива на димитровградчанката Мая Бойкова, която от ня-

колко години живее и работи в Цюрих.

Първата награда на стойност 30 швейцарски франка получи Маша Перович, втората награда и 20 швейцарски франка – Камелия Гюрова, докато третото място и наградата от 10 швейцарски франка разделиха Ивана Владимирова и Стефан Станишев. Останалите деца получиха поощителни награди – похвали и сладкиши.

Групата студенти и професори от Техническия факултет в Цюрих, които оценяваха творбите на децата, сърдечно бяха посрещнати в библиотеката. Бившият директор на ведомството Иван Иванов им говори за историята на Димитровградски край и за тази част на Балканите.

Конкурсът бе спонсориран от Техническия факултет в Цюрих и Посолството на Швейцария в Белград. Б.Д.

От XVI Мелнишки вечери на поезията

Магията на словото и виното

Мелнишки вечери на поезията. По шестнайсети път!

Акционти от доживялото! На души вдъхновени, с упования за нови терзания и завоевания!
Слово и вино! Земя и небе! Изгрев и залез! Багри и пространство! Песни и игри! Радост и удовлетворение!
Обич и приятелство! Хармония....
Магия ... Вълшебство ...

От 2 до 4 юли в гр. Мелник, Република България, се проведе фестивалът „Мелнишки вечери на поезията“.

На конкурса за тазгодишния фестивал са пристигнали стотици творби на автори от Сърбия, Република Сръбска, Македония, Хърватия и България.

На тържеството в Мелник бяха съобщени имената на тазгодишните лауреати и връчени наградите. И тазгодишната програма бе интересна, съпътствана от творческа и приятелска атмосфера. Започна се с литературно кафе в хотел „Деспот Слав“, където бе представен поетично-литературният сборник на участници поетеси в мероприятиято със заглавие „Нежност на жена“, в издание на ИК „Мелник“. Имаше и дегустация на вина.

На 2 юли вечерта в хотел „Мелник“ се състоя фестивалната вечер. Катя Ерменкова и Иван Топалски от името на основателите и организаторите съобщиха имената на наградените автори.

Журито в състав Зорица Органджиева от България, Денко Рангелов от Сърбия и Никола Сарайлия от Македония реши да награди участниците - Улиана Паскалева от Благоевград с първа награда, втори награди получиха Живадинка Веселинович от Сърбия и Таня Станич от Хърватия, а трета Филип Димкоски от Македония.

Отличия получиха Емануела Колева от

България и Елена Ранчева от Сърбия. Наградата за най-хубаво стихотворение за Мелник получи Иван Цветанович, а награда за най-хубаво стихотворение за виното получи Миляна Игнятович Кнежевич, и двамата от Сърбия. Специални награди на ИК „Мелник“ получиха Дарка Хербез от Република Сръбска и Наташа Василевска Трайковска от Македония.

Награди за хайку получиха: първа – Милена Дърпа от Република Сръбска, втора – Драган Й. Ристич и трета – Душан Михайлович Адски, и двамата от Сърбия. Голямата международна награда за цялостно творчество получи Неделко Терзич от Сремска Митровица. Всеки от лауреатите се представи поотделно с наградените си творби.

С музика, песни, танци и вино участниците изразиха голямата си почит към словото и удовлетворението от факта, че са му верни създатели и почитатели. С песни на повече езици се представиха украинската певица Галина Тимофеева и българската й колежка Христина Маркова. След това почти до зори свободен микрофон – стихове, песни, беседи и историйки за поезията, живота, виното, обичта славянска, човешка

Празникът на словото продължи и в неделя с рецитал в Кордопуловата къща и дегустация на мелнишки вина. Бе представено и творчеството на поета Никола Сарайлия от Струмица. Обзор върху неговото творчество направи литературният критик Иван Котев.

И още едно изключително събитие в Кордопуловата къща – представяне на стихосбирката „Акварел“ на отец Андон Шавулов. Отецът благослови МВП и участниците и им пожела здраве и закрила от Господа и творческо и жизнено дълголетие.

Денко Рангелов

53-ото издание на Международния турнир по футбол на малки врата „Димитровград 2016”

„Стоварище Стоянович“ и „Млекарница Стара планина“ най-добри

В най-представителното спортивно мероприятие в рамките на „Царибродско спортно лято“ – турнира по футбол на малки врата „Димитровград 2016“, участие взеха 26 отбора от региона и от Република България, които бяха разделени в четири категории. За първи път юношите старша възраст бяха разпределени в две категории, като се състезаваха в позитивния и традиционния турнири.

В позитивния турнир участваха шест отбора – четири от Ниш и по един от Пирот и Димитровград. Те играха по системата всеки срещу всеки, докато на полуфинала силите си премерваха взаимно - класиралия се на първо с този на четвърто място, съответно отборът на второ с този на трето място.

В традиционния турнир участваха общо двадесет отбора, разпределени в четири групи с по три отбора, където първокласирания и второкласирания „заверяваха визите си“ за четвъртфиналите.

В категорията на пионери младша възраст първото място спечели отборът АМФЛ „Враца“, който във финала се наложи над отбора СУР „ОАЗА“ с резултат 1 : 0. Трето място в тази категория заема отборът КМФ от Пирот, докато на четвърто място се нареди отборът „Кукуригу сити“.

В категорията на пионери старша възраст първо място спечели отборът на „Хотел Сакс Балкан“, който във финалния матч надигра отбора

Победителите на футболния турнир

„Йокшина мала“ с резултат 4 : 0. Трети бе отборът „Млекарница Хранко“ и четвърти – отборът „Козметичен салон Тea Бюти“, в чийто състав бяха и момичета, на които организаторите позволиха да се състезават с момичета.

Трите най-добре класирани отбора и в двете пионерски категории получиха купи, дипломи и спортни екипировки, докато заслите четвърто място отбори получиха плакети.

При пионерите младша възраст за най-добър играч бе провъзгласен

Марян Миладинов, а за най-добър вратар Андрия Младенов.

При пионерите старша възраст титлата най-добър играч се падна на Сергей Станулов, а най-добър вратар е Жарко Истатков.

Традиционния турнир на „сениорите“ – юноши старша възраст, спечели отборът „Млекарница Стара планина“, който във финалния двубой декласира отбора ФК „Желюша“ с 4 : 0. На трето място се нареди отборът „Вавилон Бела паланка“. Първокласираният отбор получи ваучер на

стойност 80, второкласираният – на 60, а третокласираният – на 40 хиляди динара.

За най-добър играч на традиционния турнир бе провъзгласен Неманя Иванов от отбора „Млекарница Стара планина“, а за най-добър вратар Далибор Манов от ФК „Желюша“. Най-резултатен стрелец на този турнир стана Мирослав Живич от „Вавилон Бела паланка“.

Позитивният турнир спечели отборът „Стоварище Стоянович“ от Пирот, който във финалната среща се наложи над отбора „Хотел Сакс Балкан“ с резултат 4 : 1. В борбата за трето място отборът „Евро газ“ надделя отбора „Кафана Магурац“ със 7 : 3.

Класиралия се на първо място отбор спечели ваучер на стойност от 260, на второ – 140, а на трето – 100 хиляди динара.

За най-добър играч на позитивния турнир бе провъзгласен Никола Станкович от отбора-победител, за най-резултатен стрелец – Ненад Велкович от отбора „Хотел Сакс Балкан“.

За феърплей отбор бе провъзгласен „Вавилон“ от Бела паланка, който е награден с бесплатно участие на турнира през следващия сезон.

Организатор на проявата бе ведомството за спорт „Спортно-туристически център Цариброд“ с подкрепата на Община Димитровград.

Д. Ставров

„Дни на баскетбола в Димитровград“

Победител стана отбор от Пирот, Пламен най-добър тройкар

В рамките на „Царибродско спортно лято“ се проведе и традиционното мероприятие „Дни на баскетбола в Димитровград“. Участваха 60-ина бивши и настоящи баскетболисти, както и младите сили, които тепърва трябва да се изявят в този спорт. В продължение на два дена се проведоха състезания по стрийт баскетбол трима срещу трима в категориите млади играчи и юноши старша възраст, последва го състезанието по стреляне на тройки и накрая традиционният мач „Стари-млади“.

В категорията на младите отбори триумфира отборът от Димитровград „Пациенти“, който във финалната среща се наложи над отбора КК „Пирот“ с 13 : 10. В борбата за трето място „Стрийт баскет бойс“ победи отбора „Голден бойс“ с 16 : 13. Най-добрите три отбора бяха наградени със спортни екипировки.

Съвместна снимка на участвалите в срещата-ревю по баскет (възрастни-млади)

Победителят при юношите старша възраст трябваше да спечели два мача на финала. След жестока борба успя да го направи отборът „Три и половина мъже“ от Пирот, който надделя отбора „Парк Бар“ с 2 : 1 (8 : 10, 15 : 11, 16 : 8). В борбата за трето място в тази категория се срещнаха отборите „Пекарна Грицко“ и „Бабушница“. „Хлебопекарите“ се наложиха с резултат 14 : 12. Нека да отбележим, че в тази категория участваха девет отбора.

Първокласираният отбор „Три и половина мъже“ спечели парична награда от 30, второкласираният получи – 20, а третокласираният – 10

хиляди динара.

Състезанието по бързо стреляне на тройки спечели димитровградчанинът Пламен Алексов, на второ място се нареди Зоран Андрлич, а на трето – Бранислав Алексов. Всеки от тях получи съответна парична награда за своите постижения.

В традиционната среща-ревю „Стари-млади“ резултатът бе равен. Победителят бе решен в – „третото полувреме“.

Организатори на мероприятиято бяха БК „Димитровград“ и Спортно-туристическият център Цариброд.

Д. Ставров

Снимки на страницата: С. Миланов и М. Андреев

Турнир по карате в Босилеград**Купи и медали за най-успешните**

За членовете на секцията по карате, която работи в състава на Спортното дружество „Младост“, бе организиран турнир в дисциплините „кати“ и „борба“. Участие в турнира взеха 27 каратисти, възпитаници на треньора Владимир Петрович. Състезанията бяха организирани поотделно за всяка възрастова категория. Петрович заяви, че целта на турнира е била да се извърши проверка на готовността на всеки един от каратистите, с което да се получи ясна представа за нивото, което са достигнали по време на тренировъчния процес.

След края на състезанието най-ус-

пешните участници бяха наградени с купи, медали и грамоти, които им връчиха зам.-кметът на общината Стефан Стойков и председателят на СД „Младост“ Владица Манасиев.

Победители в дисциплината „кати“ - индивидуално:

- момичета родени през 2009 г. - Исидора Петрунова,
- момичета родени през 2005 и 2006 г. - Виктория Младенова,
- момичета родени през 2004 г. - Саня Йованович,
- момичета и момчета, родени през 2005 г. - Братислав Стоименов,

- момичета родени през 2003 г. -

Анджела Захариева,
- момичета родени през 2002 г. -
Любица Георгиева,
- момичета родени през 2001 г. -
Ванеса Захариева,
- момичета и момчета родени през
1999 и 2001 г.
- Неманя Савич.

Победители в дисциплината „борба“ - индивидуално:

- момичета родени през 2002 г. - Мая Бойкова,
- момичета родени през 1999 и 2001 г. - Мария Младенова,
- момичета и момчета родени през
2006 г.

2005 г.

- Братислав Стоименов.

В отборното състезание в дисциплината „кати“ за деца родени през 2003 и 2004 г. триумфира отборът, в състав: Тамара Бойкова, Ванеса Захариева и Анджела Бойкова, а същата тройка зае първо място и в отборното състезание по „кати“ за каратисти, родени през 2001 и 2002 г.

Отборът, в чийто състав бяха Сара Тошева, Братислав Стоименов и Виктория Младенова, стана победител в отборното състезание в дисциплината „кати“ за деца родени през 2005 и 2006 г.

П.Л.Р.

Турнир по баскетбол 3х3**„Комшии“ спечелиха титлата**

Прави от ляво: Давид Захариев, Стевица Савов, Иван Васев и председателя на СД „Младост“ Владица Манасиев.

Клекнали от ляво: Бобан Рангелов и Милан Васев

Отборът „Комшии“ спечели турнира по баскетбол 3 по 3, който в рамките на Босилеградското спортно лято организира Спортното дружество „Младост“. В състава на „Комшии“ играха: Бобан Рангелов, Давид Захариев, Стевица Савов, Милан Васев и Иван Васев. По-голяма част от баскетболистите на шампионския състав са истински комшии-съседи от квартала Коруби, които всекидневно играят баскетбол.

Във финалния мач „Комшии“ се наложиха с 2:1 (16:12, 16:18, 11:8) над „SOC“. В срещата за трето място „Роглинци“ завоюва с 2:0 (16:6 и 16:10) срещу „Wolves“

За най-добър баскетболист на турнира е избран Бобан Рангелов от шампионския състав, наградата за най-резултатен играч спечели Александър Тодоров от „SOC“, докато купата за фейрплей бе присъдена на отбора „Уто-

рак“.

Освен четирите отбора, наредили се на челните позиции, в турнира още участваха и: „Bad boys“, „Lucky balls“, „Юниори“ и „Уторак“. В първата част от турнира отборите бяха разпределени в две групи и играха по системата всеки срещу всеки, а на полуфинала се класираха по двата най-добри от двете групи.

След финалния мач се състоя и традиционното състезание по стрелба за три точки извън линията от 6,75. Победител в надпреварата бе най-добрият баскетболист на турнира Бобан Рангелов.

Най-успешните баскетболисти и отбори бяха наградени с купи, грамоти и медали, които им връчи председателят на СД „Младост“ Владица Манасиев.

П.Л.Р.

На 8 август 2016 год.
завинаги ни напусна
нашата мила леля

**ВЕНКА
СТОИЧКОВА,
по рождение
Станчева**

Отиде си от този свят
един безкрайно добър
човек с любещо сърце.
Мила лельо, ти ни беше
като майка, добра, весела,
храбра.

Скръбта ни е голяма
Последно сбогом!

Винаги ще те помним по
добро.

Ще ни липсваши!
Почивай в мир!

От Никола и Иван
Цветкови
със семействата си

РАБУЩИ

Я що знам, Йевропа не знайе (МАНАСИИНО ПРАВИЛО – 2)

И тека: немаю връзки, не носе вратовръзки, ама се снаоде.

Манасийин човек не се бийе, он се пази од бой, ама и не бега од ньога. И за това гъи бива. Он не ей висок и свакой кой се стела с Манасио се нада да че га Манасията първо удари у мешинту. Ама – грешка! Манасия одма удара у главу.

Иначе, бива гъи и за шалу, и за свадбе и за друштво, майстори су и умею да се снайду. Е, што они знаю!

Излезал Манасия у село, въртел се око до културният дом, завршавал си работу, ама некой му бъркне у окото и он се степа. Са, пощено да си оратимо, Манасия да се стела с некога требе много да си му бъркнул у окото, или да си по-лош од ньога. Е па, натърчал тия Манасия на двойица по-лоши од ньога. Ударал гъи он у главу, ама йедън не може да оволяи двойица. И они ньога ударали. Мужие ка се био пърци на све стране, ама Манасия ка се бие дигне се и големо прашище.

Върнул се Манасията дома, брат му и баща му ка чули койи су били Манасијоту (и па йоще били двойица, а он сам) дигну се и стърчу до културният дом, напли гъи и са се дигне йош по-големо прашище: милиция дошла у село, марица, палица... гъурунтия голема.

- Само сам гъи я тепал, рекъл бащата на Манасиите. Децата не су учествовала. (Йедна од карактеристиките на сваког Манасио ѝе да си щити децата и това ѝе правило извън свата правила)

- Ти, дедо, имаш 70 године – рекъл милициаяцат.

- Сине, колко су да су, мен ми не тежу. Ти виде денъска да ѝе тека. Тека ли ѝе? – питал он милициаяцатото.

Милициаяцат нища не рекъл, одека он знайе тека ли ѝе, или не ѝе тека.

- Я сам Манасия и могу да се бийем до 99-ту годину, а после ко Бог даде.

И преспал туха очи у милицијоту, ко год да ѝе било. На ютре дън га одвели при судијоту. Судијата бил ньогов човек, ама законат си ѝе закон, не познава приятелье и роднине.

- Све могу да опростим, и биенъето, и това ѩо сам преспал у милицијоту, и глобуту ѩо гъу мора платим и ѩо ми судијата беше приятель, ама не могу ѩо ми узоше ловджийската пушку. Ко да су ми сърцето извадили – распраял после.

Ядувал Манасията, казнути на судијоту сватил сериозно, само га било яд ѩо му на годину дъна узел пушката. Бар да било на половин годину. Това су две ловни сезоне, ама мани ловат, това ѝе друга руванье, ората, шала, приятелье... и онога

ва нещо! Кучищата че му закърлявяео. И узел та гъи продал и одвикал по ньи. Пресрамил се отишъл и питал судијоту да му намали казната, судијата му рекъл - "Не може". "Добро, че ти затребем и я за нещо". А животат, понекога знайе да се заврти тека. И завъртел се.

На ютре, погодило се да по много тъмно карал Манасията гору за некога кой живеял у градът. Ка излезал из Радейну видел слетела кола у ровинту до путат, свете му фаровете, работе му жигавците и он станул да помогне. Манасия ѝе навикал да помога, ама нече на свакога. Станул, ка погледал: судијата.

- Че ти помогнем, ама да ми върнеш пушката – рекъл му Манасията.

- Не ми дозволява законат – рекъл судијата.

- Добре. И я пощуйем законат, ама пушката га нейе нарушила него я – убацил тракторат у рикверц, върнул се десетина метра назад, угасил светлата и зачекал. „Ниша не можеш да уловиш, рекъл си, ако не чекаш“.

И чекал. Тъмница, живо возило не минуло саат време, судијата се подзвери, па му приишъл и рекъл:

- Извлачи ме, че смислимо ютре нещо.

Закачил он колата, извлекал и засецал комто градат. Ка на кривинту – милицијаци.

- Чия су дрвата? – питали га.

- На судијоту. Малко му ѩо му дърва сециам, па и ньога и колата му сециам – рекал и минули.

На ютре дън у осам саата отишъл право при ньога. Листал судијата законат, листал и нашъл нещо. Док се процедурата завършила минуло доста време. Йедън дън му стигло решение да му се казната укъида збор добро владанье и некой си закон. Остало му йош четри дъна до крят на ловната сезону. Четри дъна ѝе ловил, дома си нейе доодил. А Манасия ка отиде у лов не му ѝе важан само ловат. Он ѝе ко вълк – лови с голему групу.

На судијоту га минуло ядат – судијата води рачун за своят закон, Манасията за своят. Законат помага на Манасијоту. И, неманасије, Манасийин човек не се бийе, иербо он върча бийене. Та, другото правило на Манасиите ѝе НА НИКОГА НЕ ПОПУЩЕ.

Са, тебе те интересуи и третото правило на Манасиите, ама мораш да чекаш цел месец, затова ѩо у „Ново Братство“ на 26 август, че обявимо „Писмо за Баба Сусу“. Писмото мора да стигне навреме. Важно ѝе.

Афоризми

Симеон КОСТОВ

- Гладувам, значи съществувам.
- Дълго го погребваха. Но и дълго чакаха.
- Който сънува за промяна на властта, не смее да бълнува.
- Нашата корупция е природен феномен – корените ѝ са във върха.
- Погрешно е да се вика: „Долу крадците!“ Ти са горе.
- Властта има феноменален слух. Много по-добре чува шепота, отколкото масовия ропот.

СМЕШКИ

Срещат се на пазара двама приятели от гимназията.

- Къде си ти, приятелю, не съм те виждал сто години!

Свърши ли медицината?

- Да, да, средно 4.8!

- Поздравления, винаги си бил умник! А колко ти струват тези краставици?

Върнали се двама от казарма с херния.

Лекарят ги попита:

- Как ви се случи това нещо?

А те едновременно:

- Капитанът ни каза да вдигнем танк във въздуха. И ние го вдигахме.

Ветеринар идва на лекар и той му казва:

- Добър ден, господине, какъв е проблемът?

Ветеринарят казва:

- Ех, лесно е така с пациенти.

Лекарят пита пациентката си:

- Имате ли в семейството ви пример за психично заболяване?

- Да, имаме, мъжът ми мисли, че е шеф в къщата ни.

Двама приятели пият в бара:

- Защо мижиш, докато пиеш?

- Докторът ми каза, че не смея да погледна алкохола!

Лекарят казва на пациента:

- Имам една добра и една лоша новина.

- Първо лошата.

- Вие имате рак на белия дроб!

- А добрата?

- Спечелих на тotto.

- Скъпи, когато този хубав човек дойде у нас да поиска ръката на дъщеря ни, е достатъчно да кажеш: „Да“. Не е нужно да падаш на колене, да му целуваш ръката и да викаш: „Спасителю мой.“

Дете пита майка си:

- Мамо, мамо! Защо тате е плешив?

- Ами защото той е много умен.

- А защо ти имаш такава буйна и хубава коса?

- Мълквай и яж!

Жена се обажда на диетолога си:

- Докторе, мисля че имам наднормено тегло.

- Защо мислите така – попитал докторът?

- Ами купих си кантар, който казва показанията с човешки глас. Качих се да се премеря и кантарът каза: „Мерете се един по един, моля!“

Блондинка се обяснява в полицията:

- Седя аз тук. Искат ми обяснения. Защо съм излязла от ресторант пияна. Защо съм седнала в колата на волана и защо съм потеглила с колата. А АЗ НЕ ЗНАМ!!! НЕ ЗНАМ БЕ ХОРА!!! Дори доколкото си спомням, аз отидох в ресторант... ПЕША!!!

Всички, които искат да получават вестника по пощата, да се обадят на редакцията. Разходите за изпращане на вестника са за Ваша сметка.

Издателство "Ново Братство" кани читателите да сътрудничат.

Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com